
Vedagarbham Shri Bhuvaneshvari Stotram or Shri Bhuvaneshvari MahastotraM

वेदगर्भं श्रीभुवनेश्वरीस्तोत्रम् अथवा श्रीभुवनेश्वरीमहास्तोत्रम्

Document Information

Text title : bhuvaneshvarIstotram 2 vedagarbhaM

File name : bhuvaneshvarIstotramvedagarbhaM.itx

Category : devii, dashamahAvidyA, devI

Location : doc_devii

Author : shrIpRithvIdharAchArya

Proofread by : PSA Easwaran psaeaswaran at gmail.com

Description-comments : Brihatstotraratnakara 2, Narayana Ram Acharya, Nirnayasagar,
stotrasankhyA 225-425, shrIbhuvaneshvarI varivasyA

Latest update : July 28, 2018

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 8, 2021

sanskritdocuments.org

Vedagarbham Shri Bhuvaneshvari Stotram or Shri Bhuvaneshvari
MahastotraM

वेदगर्भं श्रीभुवनेश्वरीस्तोत्रम् अथवा श्रीभुवनेश्वरीमहास्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः ॥

ध्यानम् -

ॐ अञ्चन्मौक्तिकलेममण्डनयुता माताऽतिरक्ताम्बरा
तन्वद्गुणी नयनत्रयातिरुचिरा बालार्कवट्भासुरा ।
या दिव्याङ्कुशपाशभूषितकरा देवी सदा भीतिहा
यित्तस्था भुवनेश्वरी भवतु नः सेयं मुदः सर्वदा ॥

कर्णस्वर्णविलोककुडलधरामापीनवक्षोरुहां
मुक्ताडारविभूषणं परिलसद्भ्रमिलसन्मल्लिकाम् ।
लीलालोवितलोचनां शशिमुष्पीमाभ्रदुकाञ्चीस्रं
दीव्यन्तीं भुवनेश्वरीमनुद्दिनं वन्दामहे मातरम् ॥

अैन्दव्या कलयावतंसितशिरोविस्तारिनादात्मकं
तद्रूपं जननि स्मरामि परमं सन्मात्रमेकं तव ।
यत्रोदेति पराभिधा भगवती भासां छि तासां पदं
पश्यन्ती तनुमध्यमा विडरति स्वैरं य सा वैभरी ॥ १ ॥

आदिक्षान्तविलासलालसतया तासां तुरीया तु या
कोडीकृत्य जगत्त्रयं विजयते वेदादिविधामयी ।
तां वाचं मयि सम्प्रसादय सुधाकल्लोलकोलाडल-
कीडाकर्णनवर्णनीयकवितासाम्राज्यसिद्धिप्रदाम् ॥ २ ॥

कल्पादौ कमलासनोऽपि कलया विद्धः कयाचिद्विल
त्वां ध्यात्वाङ्कुरयाञ्चकार यतुरो वेदांश्च विधाश्च ताः ।
तन्मातर्ललिते प्रसीद सरलं सारस्वतं देहि मे
यस्यामोदमुदीरयन्ति पुलकैरन्तर्गता देवताः ॥ ३ ॥

मातर्दुःखतामखो धृतिमयी नादैकरेणामयी
सा त्वं प्राणमयी हुताशनमयी भिन्दुप्रतिष्ठामयी ।
तेन त्वां भुवनेश्वरीं विजयिनीं ध्यायामि जायां विभो-
स्त्वत्कारुण्यविकाशिपुण्यमतयः भेलन्तु मे सूक्तयः ॥ ४ ॥

त्वामश्वत्थदलानुकारमधुरामाधारभक्ष्योदरां
संसेवे भुवनेश्वरीमनुदिनं वाग्देवतामेव ताम् ।
तन्मे शारदकौमुदीपरिचयोदञ्चत्सुधासागर-
स्वैरोज्जगारवीशिविभ्रमजितो दीव्यन्तु दिव्या गिरः ॥ ५ ॥

लेभप्रस्तुतवेधवस्तुसुरभिश्चीपुस्तकोत्तंसितो
मातः स्वस्तिदृष्टस्तु मे तव करो वामोऽभिरामः श्रिया ।
सद्यो विद्रुमकन्दलीसरलतासन्दोऽसान्द्राङ्गुलिर्मुद्रां
बोधमयीं दधत्तदपरोऽप्यास्तामपास्तभ्रमः ॥ ६ ॥

मातः पातकजालमूलदलनकीडाकठोरा दृशः
कारुण्यामृतकोमलास्तव मयि रक्षूर्जन्तु सिद्ध्यर्जिताः ।
आभिः स्वाभिमतप्रबन्धलडरीसाकृतकौतूहलाऽ-
ऽयान्तस्वान्तयतुर्भुभोश्चितगुणोद्गारां करिष्ये गिरम् ॥ ७ ॥

त्वामाधारयतुर्दलाम्बुजगतां वाग्भीजगर्भे यजे
प्रत्यावृत्तिभिरादिभिः कुसुमितां मायालतामुन्नताम् ।
यूडामूलपवित्रपत्रकमलप्रेङ्गुभोलभेलत्युधा-
कल्लोलासु कुयङ्कयङ्कमयमत्कारैकलोकोत्तराम् ॥ ८ ॥

सोऽहं त्वत्करुणाकटाक्षशरणः पञ्चाध्वसञ्चारतः
प्रत्याहृत्य मनो वसामि रसनालिङ्गं ममालिङ्गत्तु ।
श्रीसर्वज्ञविभूषणीकृतकलानिःस्यन्द्रमानामृत-
स्वच्छन्दस्फटिकाद्रिसान्द्रितपयः शोभावती भारती ॥ ९ ॥

मातर्मातृकया विदम्बितमिदं गर्भीकृतानाडत-
स्वच्छन्द्रध्वनिपेयमध्वनिरतं यन्द्रार्कनिद्रागिरौ ।
संसेवे विपरीतरीतिरथनोख्यारादकारावधि-
स्वाधीनामृतसिन्धुबन्धुरमखो मायामयं ते मलः ॥ १० ॥

तस्मान्नन्दनयारुच्यन्दनतरुच्छायासु पुष्पासव-
स्वैरास्वादनमोदमानमनसामुद्गमवामभ्रवाम् ।

वीणासङ्गितरङ्गितस्वरथमत्कारोऽपि सारोज्जितो
येन स्याद्विडं देडि मे तदभितः सञ्चारि सारस्वतम् ॥ ११ ॥

आधारे वृद्धये शिष्यापरिसरे सन्धाय मेधामयीं
त्रेधाबीजतनूमनूनकरुणापीयूषकल्पोलिनीम् ।
त्वां मातर्जपतो निरङ्कुशनिजद्वैतामृतास्वादन-
प्रज्ञाम्भश्चलुकैः स्फुरन्तु पुलकैरङ्गानि तुङ्गानि मे ॥ १२ ॥

वाणीबीजमिदं जपामि परमं तत्कामराजाभिधं
मातः सान्तपरं विसर्गसङ्घितौकारोत्तरं तेन मे ।
दीर्घान्दोलितमौलिकीलितमणिप्रारब्धनीराजनैधीरैः
पीतरसा निरन्तरमसौ वाञ्छतामद्भुता ॥ १३ ॥

यूडायन्द्रकलानिरतरगलत्पीयूषाभिन्दुश्रिया
सन्देहोचितमक्षसूत्रवलयं या भिल्लती निर्भरम् ।
अन्तर्भन्त्रमयं स्वमेव जपसि प्रत्यक्षवृत्त्यक्षरं
सा त्वं दक्षिणपाणिनाम्भ वितर श्रेयांसि भूयांसि मे ॥ १४ ॥

बद्ध्वा स्वस्तिकमासनं सितरुचिच्छेदावदातच्छवि-
श्रेणिश्रीसुभगं भविष्युसततव्याजृम्भमाण्डम्भुजे ।
दीव्यन्तीमधिवाभजानु रुचिरन्यस्तेन उस्तेन तां
नित्यं पुस्तकधारणप्रणयिनीं सेवे गिरामीश्वरीम् ॥ १५ ॥

तन्मे विश्वपथीनपीनविलसन्निःसीमसारस्वत-
स्रोतोवीथिविचित्रभङ्गिसुभगा विभ्राजतां भारती ।
यामाकर्ण्य विधूर्णमानमनसः प्रेङ्गुभोलितैमीलिप्ति-
र्मीलद्भिर्नयनाञ्चलैः सुमनसो निन्देयुरिन्दोः कलाम् ॥ १६ ॥

आदौ वाग्भवमिन्दुभिन्दुमधुरं जान्ते य कामात्मकं
योगान्ते कषयोस्तृतीयमिति ते बीजत्रयं ध्यायताम् ।
सार्धं मातृकया विलोमविषमं सन्धाय बन्धच्छिदा
वायान्तर्गतया मडेश्चरि मया मात्राशतं जप्यते ॥ १७ ॥

तत्सारस्वतसार्वभौमपदवी सद्यो मम द्योततां
यत्राज्ञाविडितैर्मडाकविशतैः स्फुितां गिरं युम्भताम् ।
यैत्रोन्मीलितकेलिकोडिलकुडुकारावतारञ्चित-
श्लाघासञ्चितपञ्चमश्रुतिसमाहारोऽपि भारोपमः ॥ १८ ॥

वाग्भीजं भुवनेश्वरीं वद वदेत्युच्चार्य वाग्वादिनि
स्वाहावर्णविशीर्णपातकभरां ध्यायामि नित्यां गिरम् ।
वीणापुस्तकमक्षसूत्रवलयं व्याजृम्भमम्भोरुडं
बिभ्राणामरुणाशुभिः करतलैराविर्भवद्विभ्रमाम् ॥ १८ ॥

तं मातः कृपया तरङ्गयतरां विधाधिपत्यं मयि
ज्योत्स्नासौरभयौरकीर्तिकवितासेव्यैकसिंहासनम् ।
कालाज्ञादिशिवावसानभवनप्राग्भारकुक्षिम्भरि
प्रज्ञाम्भःपरिपाकपीवरपरानन्दप्रतिष्ठास्पदम् ॥ २० ॥

लेपाभिस्तुडिनद्युतेरिव कृतं वाग्भीजमुच्चैः स्फुर-
त्ताराकारकरालबिन्दु परितो मायात्रिधाऽऽवेष्टितम् ।
पूर्वोन्दीरुदरे तदेतदभिलं पीयूषगौराक्षरं
स्रोतःसम्भ्रमसम्भृतं स्मरति यो जिह्वाञ्चले निश्चलः ॥ २१ ॥

तस्य त्वत्करुणाकटाक्षकणिकासङ्कान्तिमात्रादपि
स्वान्ते शान्तिमुपैति दीर्घजऽता जगद्धिकाराग्राणीः ।
तस्मादाशु जगत्त्रयाद्भुतरसाद्भैतप्रतीतिप्रदं
सौरभ्यं परमभ्युदिति व वनाम्भोजे गिरां विभ्रमैः ॥ २२ ॥

आद्यो मौलिरथापरो मुष्मिष्ठ नेत्रे च कर्णावुडो
नासावंशपुटे ऋऋ तदनुजौ वर्णौ कपोलद्वयम् ।
दन्ताश्रोर्ध्वमधस्तथोष्ठयुगलं सन्ध्यक्षराणि क्कमा-
ज्जिह्वामूलमुदग्रबिन्दुरपि च ग्रीवा विसर्गा स्वरः ॥ २३ ॥

काटिर्दक्षिणतो भुजस्तदपरो वर्गश्च वामो भुज-
ष्ठादिस्तादिरनुकमेण चरणौ कुक्षिद्वयं ते पद्भौ ।
वंशः पृष्ठभवोऽथ नाभिदृष्टये आदित्रयं धातवो
याधाः सप्त समीरणश्च सपरः क्षः क्रोध इत्यम्बिके ॥ २४ ॥

अेवं वर्णमयं वपुस्तव शिवे लोकत्रयव्यापकं
योऽऽहम्भावनया भजत्यवयवेऽप्यारोपितैरक्षरैः ।
मूर्तीभूय दिनावसानकमलाकारैः शिरःशाधिभिस्तं
विधाः समुपासते करतलैर्दृष्टिप्रसादोत्सुकाः ॥ २५ ॥

ये जानन्ति यजन्ति सन्ततमभिध्यायन्ति गायन्ति वा

तेषामास्यमुपास्यते मृदुपदन्यासैर्विलासैर्गिराम् ।
 क्रिञ्च क्रीडति भूर्भुवःस्वरभितः श्रीयन्धनस्यन्दिनी
 कीर्तिः कार्तिकरात्रिकैरवसमा सौभाग्यशोभाकरी ॥ २६ ॥

मायाभीजविदभिर्तं पुनरिदं श्रीकूर्मयकोदितं
 दीपाम्नायविद्यो जपन्ति भलु ये तेषां नरेन्द्राः सदा ।
 सेवन्ते यरशौ किरिटवलभीविश्रान्तरत्नाङ्कुर-
 जयोत्सनामेदुरमेदिनीतलरजोमिश्राङ्गरागश्रियः ॥ २७ ॥

श्रीभीजं सकलाक्षरादिषु पुनः क्रोधाक्षरान्ते भवेदेवं
 यो भजतेऽम्भ ते तनुमिमां तस्याग्रतो जाग्रती ।
 लक्ष्मीः सिन्दुरदानगन्धलडरीलोवान्यपुष्पन्धय-
 श्रेणीबन्धुरशङ्खभलानियमितेवापैति नैव क्वचित् ॥ २८ ॥

यस्त्वां विद्रुमपल्लवद्रवमयीं लेभामिवालोडिता-
 मात्मानं परितः स्फुरत्त्रिवलयां मायामभिधायति ।
 तस्मै निन्दितवन्दनेन्दुकदलीकान्तरडारस्रजो
 निःश्वासभ्रमभाष्यदाडगडना मूर्धन्ति तास्ताः स्त्रियः ॥ २९ ॥

मातः श्रीभगमालिनीत्यभिधया दिव्यागमोत्तंसितां
 त्वामानन्दमयीमनुस्मरति यस्तं नाम वामभुवः ।
 बाहुस्वस्तिकपीडितैः स्तनतटैर्न्याञ्चितैश्चाटुभि-
 र्नीरन्त्रैः पुलकाङ्कितैर्मुकुलितैर्ध्यायन्ति नेत्राञ्चलैः ॥ ३० ॥

यस्त्वां ध्यायति रागसागरतरत्सिन्दूरनौकान्तर-
 स्वैरोज्जगारपन्नरागनलिनीपुष्पासनाध्यासिनीम् ।
 बालादित्यसपत्नरत्नरचितप्रत्यङ्गभूषारुचि-
 श्रेणीसम्मिलिताङ्गरागवसनास्तस्य स्मरन्त्यङ्गनाः ॥ ३१ ॥

कर्पूरं कुमुदाकरं कमलिनीपत्रं कलाकौशलं
 कृजत्कीडिलकामिनीकुलकुल्लूलकोलाडलम् ।
 शङ्कुन्ते प्रलयानलं स्मरमहापस्मारवेगातुराः
 कम्पन्ते निपतन्ति उन्त न गिरं मुञ्चन्ति शोचन्ति य ॥ ३२ ॥

श्रीमृत्युञ्जयनामधेयभगवञ्चैतन्ययन्द्रात्मिके
 द्नीङ्गारि प्रथमातमांसि दलय त्वं संससञ्जविनि ।
 ज्वं प्राणविश्रम्भमाणलृदयग्रन्थिस्थितं मे कुरु

त्वां सेवे निजबोधलाभरत्नसा स्वाहाभुजाभीश्वरीम् ॥ ३३ ॥

अेवं त्वाममृतेश्वरीमनुद्दिनं राकानिशाकामुकस्यान्तः
सन्ततभासमानवपुषं साक्षाद्यजन्ते तु ये ।
ते मृत्योः कवलीकृतत्रिभुवना भोगस्य मौलौ पदं
दत्त्वा भोगमछोदधौ निरवधि कीडन्ति तैस्तैः सुप्तेः ॥ ३४ ॥

जाग्रद्बोधसुधामयूपनिययैराप्त्वाव्य सर्वा दृशो
यस्याः कापि कला कलङ्कुरङ्किता षट्यङ्गमाङ्गमिति ।
दैन्यध्वान्तविदारणैक्यतुरा वाचं परां तन्वती
सा नित्या भुवनेश्वरी विडरतां ङंसीव मन्मानसे ॥ ३५ ॥

त्वं मातापितरौ त्वमेव सुदुष्टस्त्व भ्रातरस्त्वं सप्ता
त्वं विधा त्वमुदारकीर्तियरितं त्वं भाग्यमत्यद्भुतम् ।
किं भूयः सकलं त्वमीडितमिति ज्ञात्वा कृपाकोमले
श्रीविश्वेश्वरि सम्प्रसीद शरणं मातः परं नास्ति मे ॥ ३६ ॥

श्रीसिद्धनाथ एति कोऽपि युगे यतुर्थे
प्रादुर्भूव करुणावरुणालयोऽस्मिन् ।
श्रीशम्भुरित्यभिधया स मयि प्रसन्नं
येतश्चकार सकलागमयङ्कवती ॥ ३७ ॥

तस्याज्ञाया परिणतान्वयसिद्धिध्वविधा-
भेदास्पष्टैः स्तुतिपदैर्वयसां विलासैः ।
तस्मादनेन भुवनेश्वरि वेदगर्भं
सद्यः प्रसीद वदने मम सन्निधेधि ॥ ३८ ॥

येषां परं न कुलदैवतमम्बिके त्वं
तेषां गिरा मम गिरो न भवन्तु मिश्राः ।
तैस्तु क्षणं परिचिते विषयेऽपि वासो
मा भूढदायिदिति सन्ततमर्थये त्वाम् ॥ ३९ ॥

श्रीशम्भुनाथ करुणाकर सिद्धनाथ
श्रीसिद्धनाथ करुणाकर शम्भुनाथ ।
सर्वपरिपराधमलिनेऽपि मयि प्रसन्नं
येतः कुरुष्व शरणं मम नान्यदस्ति ॥ ४० ॥

एत्थं प्रतिक्षाणामुदश्रुविलोचनस्य
पृथ्वीधरस्य पुरतः स्फुटमाविरासीत् ।
दत्त्वा वरं भगवती हृदयं प्रविष्टा
शास्त्रैः स्वयं नवनवैश्च मुष्णोऽवतीर्णा ॥ ४१ ॥

वाङ्मिच्छिमेवमतुलामवलोक्य नाथः
श्रीशम्भुरस्य मलतीमपि तां प्रतिष्ठाम् ।
स्वस्मिन्पदे त्रिभुवनागमवन्धविधा-
सिंहासनैकरुचिरे सुचिरं यकार ॥ ४२ ॥

भूमौ शय्या वयसि नियमः कामिनीभ्यो निवृत्तिः
प्रातर्जातीवितपसामिधा दन्तजिह्वाविशुद्धिः ।
पत्रावल्यां मधुरमशनं ब्रह्मवृक्षस्य पुष्पैः
पूजाढीमौ कुसुमवसनालेपनान्युज्ज्वलानि ॥ ४३ ॥

एत्थं मासत्रयमविकलं यो प्रतस्थः प्रभाते
मध्याह्ने वाऽस्तमितसमये कीर्तयेत्कथितः ।
तस्योत्वासैः सकलभुवनाश्चर्यभूतैः प्रभूतैर्विधाः
सर्वाः सापदि वदने शम्भुनाथप्रसादात् ॥ ४४ ॥

प्रतेन डीनोऽप्यनवाप्तमन्त्रः श्रद्धाविशुद्धोऽनुष्टिप्तं जपेद्यः ।
तस्यापि वर्षादनवद्यसद्यः कवित्वहृद्यः प्रभवन्ति विधाः ॥ ४५ ॥

डोऽप्यथिन्त्यप्रभावोऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्ययावळः ।
श्रीशम्भोराज्ञया सर्वाः सिद्धयोऽस्मिन्प्रतिष्ठिताः ॥ ४६ ॥

एति श्री सकलागमाचार्य्यकवर्तिश्रीपृथ्वीधराचार्य्य विरचितं
वेदगर्भ श्रीभुवनेश्वरीस्तोत्रं अथवा
श्रीभुवनेश्वरीमहास्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

Proofread by PSA Easwaran psaeaswaran at gmail.com

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

